

Rørvik som kommunikasjonscenter

Historien om Rørviks framvekst som tettsted begynner på 1850-tallet, og den er nært knyttet til utvikling i kommunikasjonene. Fram til 1858 var Rørvik fremdeles en litt isolert gård veimessig. Men det året ble Rørvik knyttet til resten av bygdas veinett da Svahyllveien ble åpnet. Det førte igjen til at Rørvik ble skyss-skaffersted i 1859 "da Reisende som kommer og reiser med Dampfart, samt fra og til Nordlands Postcontor, udover Vigtenørerne, maa have Skyds paa Rørvigen hvor den banede Landevei begynder".

I 1863 ble ekspederinga av dampskipene som hadde gått langs kysten her siden 1838, flyttet fra Kråkøya til

Huset i forgrunnen er Nærøysund Telegrafstation som åpnet 14.12.1876. Byggearbeidet startet i juni samme året, og huset kostet vel 11.000,- kr. I tillegg ble det bygd telegraflinje fra Namsos til Rørvik, og den kostet vel 64.000,- så den totale investeringa var betydelig. Bildet er tatt ca 1920. Televerket/Telenor har siden 1876 vært til stede her, og i dag er Telenor-Mobil en av de største arbeidsplassene i kommunen.

Den gamle skyss-skafferordninga fungerte slik at selveierne innenfor et bestemt område var pliktige til å skyss folk mot betaling. En mann var fast lønnet for å organisere ordninga og holde nødvendig skyssutstyr innenfor hver stasjon.

Rørvik ble slik skyss-stasjon i 1859. Men det var få skysspliktige selveiere på Rørvik og mange som skulle ha båtskyss, og derfor var det stadig problem å få båtskyss her. Etter en del fram og tilbake ble det opprettet en fast skyss-stasjon for båtskyss på Rørvik med tre faste skyssere, og kommunestyret begrunnet dette med økende trafikk.

Legen var en av de som oftest måtte ha skyss, og på dette bildet ser vi distriktslege Alf Sørensen (lege i Vikna og Leka 1902-1904) i bakskotten på en seksring.

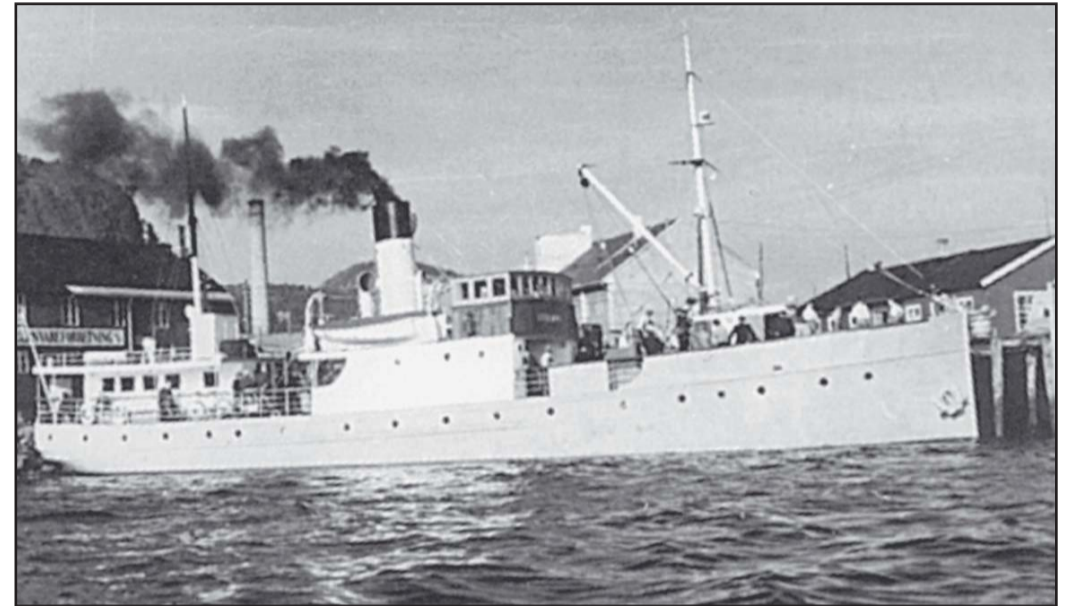
Rørvik, og i 1866 fikk Rørvik Viknaøyenes første postkontor. En betydelig begivenhet var byggingen av telegrafstasjon på Rørvik i 1876. Det hang sammen med behovet for bedre kommunikasjon knyttet til den stadig økende skipstrafikken langs kysten og til fiskeriene, særlig sildefisket.

Vikten Telefonsamlag fikk utbygd et lokalt telefonnett i 1892 med sentraler på Rørvik og Garstad. I 1898 ble dette nettet knyttet til den offentlige rikstelefonen.

De lokale kommunikasjonene ble forbedret da Namdalens Aktie-Dampskibsselskab fikk sitt første dampskip «Herlaug» i 1891, og da hurtigruta startet opp i 1893, ble Rørvik anløpssted fra første stund.

Utbygginga av telekommunikasjonene fortsatte da Rørvik kystradio ble opprettet i 1936, og den var til den ble nedlagt i 1989, viktig for kyst- og fiskeflåten.

Med bilene kom det bilferje mellom Rørvik og Ottersøya i 1935, og den ble lagt stille for godt i 1981 da Nærøysundbrua ble åpnet. Det hittil siste steget i kommunikasjonsutviklinga var etableringa av flyplassen i 1986.

Med «Herlaug» fikk Rørvik og Vikna god forbindelse med Namsos samtidig som kommunen nå fikk en lokalbåtrute utover i øyene. I 1946 hadde lokalbåten 21 anløpssteder i Vikna. De andre lokalbåtene var «Rollaug», «Folla» og «Vikna», og i tillegg hadde vi «Lekafjord», melkebåten mellom Leka og Rørvik i tida 1953 - 1968.

De største handelsmennene på Rørvik først på 1900-tallet var alle redere. Sigvard Fossaa hadde flere fartøy, og et av dem var dampskipet Finn. Fossaa kjøpte båten i 1917 og hadde den til 1951. Fartøyet ble brukt som fraktestasjon, til sildefangsturer, færing av sild og som ruteskip. Dampmaskina på 90 hester ble i 1939 skiftet ut med en 100 hesters Union, skriver Anton Ramfjord jr. Her ser vi mannskapet på «Finn», og mannen til høyre var skipper Harry Olsen, og nummer 2 fra høyre var bestemannen Albert Johansen. Begge disse stod om bord Finn mesteparten av tida Fossaa hadde båten. Nr 3 fra høyre var maskinist Abrahamson, nr 4 er Johan Overgård, mens nr 5 er ukjent. Foran sitter kokken, Hjalmar Jørgensen Stormyr.

Siden kommunekaia ble bygd i 1920 har den vært sentral i Rørviks liv, ikke bare for kommunikasjonene, men også for det sosiale kveldslivet. Å gå på kaia når hurtigrutene kom og se på turister med lilla hår var spennende for både store og små. Selv om tida er først på 1950-tallet, så fantes det ennå «hus» (på fint kalt for privet) av den sorten som en ser helt til venstre på bildet.

**VIKNA
KOMMUNE**